

който желае смъртта му. Смѣймы прочее да са надѣймы че Ваше Преосвещенство ще са постарае да открие истината и да даде правосѣдіе на нашыя вѣренъ служителъ. Надѣймы са еще че Ваше Преосвещенство ще благоволи да свърши сѣдбата му поскоро съгласно съ правосѣдіето и съ христіанското челоувѣколюбіе.

Въ Нашия палатъ въ Мадридъ 20 Мая 1534.

карлъ (118).

Като запечата писмото царьтъ го подаде на апостола — Радвамы са, рече му той, че видѣхмы отъ близо Андалузскыя апостоль; а вый, юноше, когато станете зеть на донъ Емануила Аргозо, елате въ нашыя дворъ, ный ще дадемъ положеніе достойно за името което носите.

— Благодарѣ отъ сърце на Ваше Величество, отговори младыйтъ Варгасъ; сърцето ми, рѣката ми и самытъ ми животь принадлежтъ Вамъ.

Царьтъ поблагодари Естевана съ прелестна засмѣхка и влѣзе въ особното си отдѣленіе.

Въ ошцыя день Естеванъ и Жуанъ д'Авила оставиха Мадридъ.

XXXIV.

Родригъ де Валеро.

На връщанье въ Севиля първата грижа на Естевана бѣше да са научи за Долора. Жозе бѣше му заръчалъ да не отива никогы безъ него въ къщата на Жуана. Но понеже неможаше да са еви въ палата на инквизиціята, той са от-

(118) Карлъ V, бѣ писалъ много таквызи писма, но тѣ не са земахъ во вниманіе отъ инквизиторытъ; защото самъ императорьтъ помногото отъ тѣхъ уничтожаваше отъ постъ чрезъ други писма.